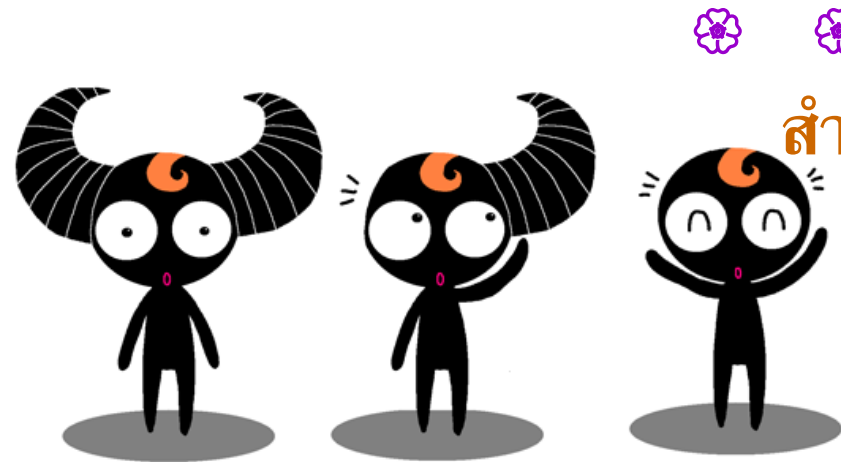

ทักษะการอ่าน

เพื่อการสื่อสาร

สำราญ ผลดี

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาบทที่ 4 จบแล้วนักศึกษาสามารถ

- ✓ อธิบายความหมายของคำว่า “การอ่าน” ได้
- ✓ บอกวัตถุประสงค์ ความสำคัญ พื้นฐานของการอ่าน และคุณสมบัติของการเป็นนักอ่านที่ดีได้
- ✓ เลือกสื่อหรือวัสดุการอ่านได้อย่างถูกต้อง
- ✓ อธิบายลักษณะของการอ่านหนังสือและวัสดุการอ่านแต่ละประเภทได้

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน

คือ กระบวนการค้นหาความหมายและความเข้าใจ จากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่ใช้แทนความรู้สึกรู้สึกนึกคิด แล้วนำความคิดนั้นมาวิเคราะห์ ทำความเข้าใจในความหมาย แล้วนำความเข้าใจนั้นไปใช้ประโยชน์

วัตถุประสงค์ของการอ่าน

นภดล จันทรเพ็ญ กล่าวว่

- ✓ การอ่านเพื่อศึกษาหา**ความรู้**
- ✓ อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน**บันเทิงใจ**
- ✓ อ่านเพื่อหาคำตอบใน**สิ่งที่ต้องการ**
- ✓ อ่านเพื่อฝึกทักษะในการอ่าน**ออกเสียง**

ลักษณะสุภา บั้วบางพลูกล่าวว่า

- ✓ เพื่อแสวงหาความรู้
- ✓ เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
- ✓ เพื่อหาความแปลกใหม่
- ✓ เพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ
- ✓ เพื่อความบันเทิง

สรุป

- ✓ การอ่านเพื่อ**เสาะหาความรู้**
- ✓ การอ่านเพื่อ**ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์**
- ✓ การอ่านเพื่อ**ความบันเทิง**

ความสำคัญของการอ่าน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรง
มีพระบรมราโชวาทไว้ดังนี้

“หนังสือเป็นเสมือนเครื่องรวบรวม**ความรู้**
ความคิด **วิทยาการ**ทุกด้านทุกอย่าง ซึ่งมนุษย์ได้เรียนรู้
ได้คิดอ่าน และพากเพียรพยายามบันทึกรักษาไว้ด้วยลาย
ลักษณ์อักษร หนังสือแพร่ไปที่ใด **ความรู้** **ความคิด** ก็แพร่
ไปถึงที่นั่น”

ความสำคัญของการอ่าน

- เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้
- ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับชีวิต
- ช่วยให้เราเป็นคนที่ทันสมัย
- ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน
- สังคมใดเป็นสังคมแห่งการอ่าน สังคมนั้นเป็นสังคมที่มีคุณภาพ

พื้นฐานของการอ่านที่ดี

สัทธา พินิจภูวดล

- ✓ ภูมิหลัง
- ✓ ประสบการณ์
- ✓ ความรู้เชิงภาษา

ปัญหาของการอ่าน

✓ ไม่อ่าน

✓ อ่านไม่ออก

✓ ไม่มีหนังสืออ่าน

✓ ไม่มีเวลาอ่าน

✓ ไม่มีที่อ่าน

✓ อ่านหนังสือช้า

✓ อ่านไม่เข้าใจ

✓ อ่านแล้วไม่เกิดประโยชน์

คุณสมบัติของการเป็นนักอ่านที่ดี

- อ่านหนังสือได้เร็วและเข้าใจความหมายได้ดี
- มีหนังสือดี ๆ อ่านอย่างสม่ำเสมอ
- มีประสบการณ์ในเรื่องที่อ่าน
- มีสมาธิแน่นแน่ จิตใจจดจ่อ ไม่วอกแวก
- ที่มีอารมณ์สุนทรีย์ได้ง่าย
- เข้าใจศิลปะการแต่งหนังสือ

ประเภทของการอ่าน

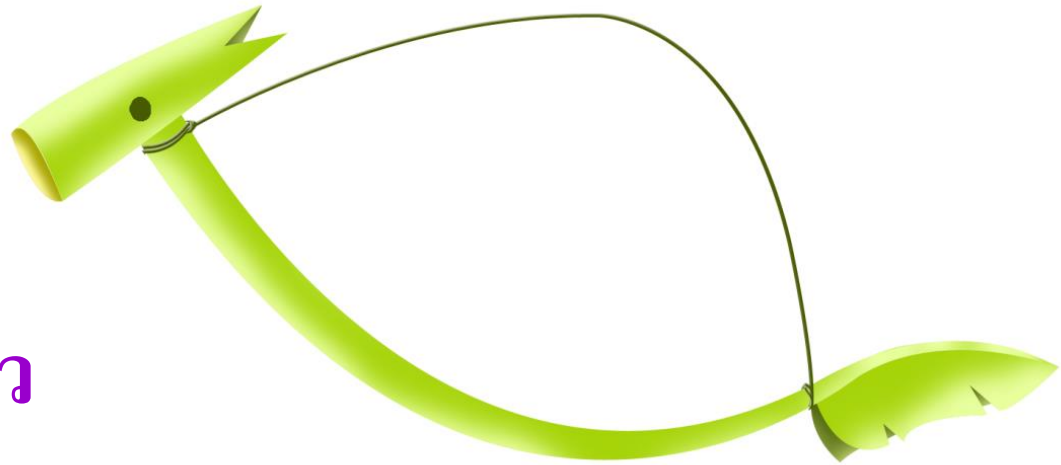
- การอ่านออกเสียง
- การอ่านในใจ

1. การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงที่ดีควรมีลักษณะ

- ๑ ความชัดเจน
- ๑ ความถูกต้อง
- ๑ ความคล่องแคล่ว
- ๑ การใช้น้ำเสียงตามเนื้อเรื่อง
- ๑ การเว้นจังหวะวรรคตอน

การอ่านออกเสียงคำแต่ละคำ

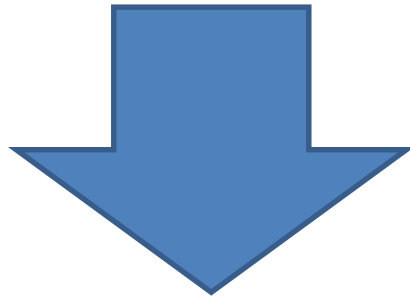
ปัญหาเรื่องคำที่มีตัว ร ล และเสียงควบกล้ำ

ตั้งคมมีด / กัดแแต่ / เป็นแผลลึก

จนรู้สึ^๕ก / ปวดแปลบ / แสนเสบเสียว

สัมพันธ์ก่อ / กั้บกาย / มาคายนเกี้ยว

หมดที่เหนียว / นำพา / เหลืออาลัย

ตั้งคมมีด / กรีดแแต่ / เป็นแผลลึก

จนรู้สึ^๕ก / ปวดแปลบ / แสนเสบเสียว

สัมพันธ์ก่อ / กลับกลาย / มาคายนเกลี้ยว

หมดที่เหนียว / นำพา / เหลืออาลัย

ปัญหาการออกเสียงคำบางคำ

เช่น คำว่า **อาสาฬหบูชา** บางคนอ่านออกเสียงว่า
อาน - สาน - หะ - บู - ชา บางคนก็อ่านว่า อา - สาน
- ละ - หะ - บู-ชา ซึ่งสามารถอ่านได้ทั้ง 2 อย่าง

การอ่านข้อความ

การอ่านร้อยแก้ว

- ❁ ต้องเข้าใจความหมายโดยรวมยอด
- ❁ ต้องรับรู้อารมณ์หรือความรู้สึกให้ได้
- ❁ ต้องทำให้ผู้ฟังซึ่งกำลังฟังอยู่รับรู้^๑นัยสำคัญ
- ❁ ต้องชักชวนการอ่านให้คล่อง

การอ่านร้อยกรอง

- ๑ ถูกต้องตามประเภทของคำประพันธ์
- ๑ คำหนึ่งถึงคำที่รับสัมผัสกัน ต้องเน้นสัมผัสทอดจังหวะเล็กน้อย
- ๑ ต้องให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง
- ๑ อ่านให้ชัดเจนและถูกต้อง

2. การอ่านในใจ

การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็น
ความคิด ความเข้าใจ และนำความคิด ความเข้าใจ
ที่ได้รับนั้นไปใช้ประโยชน์ และหากผู้อ่านนำไป
ถ่ายทอดสู่ผู้อื่น ก็จะเกิดประโยชน์เพิ่มขึ้นอีกสถาน
หนึ่งด้วย

การอ่านตามวัตถุประสงค์

การอ่านจับใจความรวม

คือ การสังเกตส่วนประกอบของหนังสือ พลิกดูหนังสือ กวาดสายตาผ่านหัวข้อต่าง ๆ ทั้งหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยอย่างรวดเร็ว บันทึกเนื้อหาของหัวข้อนั้น ๆ เรียงในสมอง เพื่อให้ปรากฏเป็นภาพร่างคร่าว ๆ

การอ่านจับใจความรวมใช้ในโอกาสเลือกหนังสือในห้องสมุด การอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบวิชาที่ต้องอาศัยความจำ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

ต้องอ่านให้ละเอียดทุกตัวอักษร แล้วสรุป
ใจความสำคัญของหนังสือนั้น โดยบันทึกไว้ในสมอง
หรือทำเป็นบันทึกย่อไว้ในสมุดอีกเล่มหนึ่งต่างหาก

ใจความสำคัญมีลักษณะที่สังเกตได้ดังนี้

- ✓ ส่วนที่ย้ำความสำคัญของเรื่องมากที่สุด
- ✓ ส่วนที่เป็นคำถาม คำตอบ เหตุ หรือผล
- ✓ ส่วนที่เป็นคำนิยาม หรือคำจำกัดความ หรือคำแปลของคำที่สำคัญ
- ✓ จะมีส่วนขยายตามมาเพื่ออธิบายหรือสนับสนุน

การอ่านเพื่อเอารส

“รสที่ได้จากการอ่าน หมายถึง ผลของการอ่านที่มีอารมณ์และความคิดของผู้อ่าน” ซึ่งรสที่ได้จากการอ่านนี้จำแนกให้ละเอียดได้เป็น 4 ประเภท

1. รสความ หรือ รสที่ได้จากความหมาย

หมายถึง ความหมายที่ซ่อนอยู่ในเนื้อความ
นั้น ๆ เช่น ให้แง่คิดหรือทัศนะอันเป็นประโยชน์
คุณค่าในทางความหมายอาจเป็นไปได้ทั้งในด้าน
ความแปลกใหม่ มีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิต คุณค่า
ต่อสติปัญญา หรืออาจให้ความรู้สึกก็ได้

2. รสคำ

เห็น**ส**วาด / ขาด**ก**ิ่ง / ทิ้ง**ณ**ัด

เป็น**ร**อยตัด / ราน**ส**วาด / ให้**ข**าด**ห**าย

สวาด**พ**ี่ / นื่**ก**ี่**ข**าด / **ส**วาด**ว**าย

แสน**เส**ียดาย / สาย**ส**วาด / **ท**ี่**ข**าด**ล**อย

เห็น**ร**ัก**น**้ำ / พร**่า**ออก / ทิ้ง**ด**อก**ผล**

ไม่มี**ค**น / **ร**ัก**ร**ัก / มา**ห**ัก**ส**อย

เป็น**ร**ัก**เป**ล่า / เศ**ร**้า**ห**ม**อ**ง / เหมือน**น**้อง**น**้อย

ต**อ**ง**ร**่**ล**อย / ค**อ**ย**ร**ัก / จ**น**ห**น**ัก**ร**ือ

(ที่มา : นิราศเจ้าฟ้าฯ)

3. รสภาพ

หมายถึง **อักษรเป็นสัญลักษณ์แทนความคิด**
ของมนุษย์ ที่ผู้รับสาร**ควรจะ**สามารถรับความหมาย
ตลอดจนความคิดได้ตรงตาม**ที่ผู้สื่อต้องการ**และ
เข้าใจภาพนั้นได้อย่าง**ถูกต้องตรงกัน**

“เธอเป็นผู้หญิงที่สวยงามและสง่างาม ผิวของเธอ
ขาวนวลราวกับกลีบของดอกบัวที่แรกแย้ม แก้มของเธอ
หล่อนอมชมพูใส ริมฝีปากบอบบางแดงระเรื่อหน้า
ทะนุถนอม ผมนของเธอดำขลับเป็นมันวาว ยามเมื่อ
เธอส่งสายตาให้ฉัน แววตาใสซื่อบริสุทธิ์ของเธอ
สะกดจิตใจของชายหนุ่มทั้งหลายไว้ในความงาม
ของเธอ”

4. รสทางอารมณ์

หมายถึง การปรุงแต่งของจิตใจ ซึ่งรสทางอารมณ์จะเกิดขึ้นได้ในการอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี เช่น วรรณคดี เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ นวนิยาย เป็นต้น จุดสำคัญของงานเขียนประเภทนี้ **ต้องการ** **ดึงอารมณ์ของผู้อ่าน**ให้คล้อยอารมณ์ไปกับงานเขียนนั้น

ครานี้่น / พระองค์ / ผู้ทรงภพ

ฟังจบ / แค้นตั้ง / ตั้งเพลิงไหม้

เหมือนดินประสีว / ปลิวติด / กับเปลวไฟ

ดูดู / เป็นได้ / อีวันทอง

จะว่ารัก / ข้างไหน / ไม่ว่าได้

น้ำใจ / จะประดั่ง / เข้าทั้งสอง

ออกนั้น / เข้านี้ / มีสำรอง

ยิ่งกว่าห้อง / ทะเล / อันล้ำลึก

(ที่มา : เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน)

การอ่านตีความ

การอ่านตีความ คือ การอ่านเพื่อที่จะคิด
พิจารณาความหมายที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ได้อย่าง
ถูกต้องตรงตามเจตนาและจุดประสงค์ของผู้เขียน

“ลดเหล็ก...แจกระเบิด”

ข้อความดังกล่าวมีคำอยู่สองคำที่จะต้องตีความหมายให้ถูกต้อง คือ **“เหล็ก”** และคำว่า **“ระเบิด”** ซึ่งคำว่าเหล็กนี้คงไม่ได้แปลความตามตัวอักษรว่าละเอียดแต่ว่าเป็นคำที่ตัดมาจากคำแสลงที่ว่า **“สะบัดหันเหล็ก”** ซึ่งหมายถึงการตัดหันอย่างมากมาย ส่วนคำว่า ระเบิด นั้นเป็นการสื่อความหมายของความยิ่งใหญ่มโหฬาร ดังกึกก้องเหมือนการระเบิด เป็นต้น

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้นถือว่าเป็น
“ยอด” ของการอ่านทั้งปวง คำว่า “วิจารณ์ญาณ” นี้
หมายถึง ปัญญาที่สามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ถูกต้อง
ได้

หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ดังนี้

- ✓ พินิจดูความถูกต้องของภาษาที่อ่าน
- ✓ พินิจดูความต่อเนื่องของประโยค
- ✓ พินิจดูความต่อเนื่องของความหมาย
- ✓ แยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นและ
ความรู้สึกให้ถูกต้อง
- ✓ ดูความสัมพันธ์ของหลักการและตัวอย่าง
- ✓ ประเมินข้อเท็จจริง ความคิดเห็น และความรู้สึก

การแบ่งประเภทของหนังสือและวัสดุการอ่าน

ประเภทของหนังสือมีวิธีการแบ่งอยู่หลายวิธี เช่น

- การแบ่งตามลักษณะของคำประพันธ์
- การแบ่งตามเนื้อหา การแบ่งตามรูปแบบ
- การแบ่งตามรูปเล่มและระยะเวลาที่ออก
- การแบ่งตามอายุของข้อมูล และวัสดุการอ่านประเภท
สื่อ

1. การแบ่งลักษณะคำประพันธ์

สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

✓ ร้อยแก้ว

✓ ร้อยกรอง

2.แบ่งตามเนื้อหา

อ่านแบ่งได้เป็น 2 ประเภทกว้าง ๆ ได้แก่

✓ เรื่องจริง

✓ เรื่องสมมติ

3. แบ่งตามรูปแบบการเขียน

การแบ่งลักษณะนี้จะยึดรูปแบบของงานเขียนเป็นหลัก รูปแบบที่รู้จักกันแพร่หลาย เช่น กวีนิพนธ์ บทละคร บทเหิงคดี สารคดี ตำรา บทเพลง จดหมาย บันทึก รายงาน ปกิณกะ เป็นต้น

4.แบ่งตามลักษณะรูปเล่มและ กำหนดเวลาที่ออก

ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ประเภทดังนี้

- ✓ หนังสือพิมพ์รายวัน
- ✓ หนังสือรายคาบ
- ✓ หนังสือเล่ม
- ✓ จุลสารหรืออนุสาร

5. การแบ่งตามอายุของข้อมูล

แบ่งได้เป็น 2 ประเภทกว้าง ๆ คือ

- ✓ วัสดุการอ่านที่มีข้อมูลยาวนาน
- ✓ วัสดุการอ่านที่มีอายุของข้อมูลที่ทันสมัย

ศิลาจารึกสุโขทัยหลักที่ ๑

6.วัสดุการอ่านประเภทสื่อ

สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภทคือ

✓ สื่ออิเล็กทรอนิกส์

✓ สื่อตัวอักษร

✓ สื่อภาพ

✓ สื่อผสม

การอ่านสื่อ

หรือวัสดุการอ่าน

การอ่านหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ที่ออกตามระยะเวลาที่กำหนดโดยสม่ำเสมอ และติดต่อกันไปตามลำดับ เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน ไทยรัฐ เดลินิวส์ สยามรัฐ ไทยโพสต์ มติชน เป็นต้น หนังสือพิมพ์บางฉบับอาจจะออกตามกำหนดระยะเวลา เช่น สัปดาห์ละ 2 ครั้ง สัปดาห์ละ 1 ครั้งก็ได้ แต่โดยทั่วไปแล้วจะเข้าใจกันว่า หนังสือพิมพ์คือหนังสือเล่มใหญ่ที่ออกเป็นประจำทุกวัน

การแบ่งประเภทของหนังสือพิมพ์

สามารถแบ่งตามได้เป็น 2 ประเภท คือ

- ✓ หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ
- ✓ หนังสือพิมพ์ประเภทปริมาณ

องค์ประกอบของหนังสือพิมพ์

- ✚ หัวข่าวหรือพาดหัวข่าว
- ✚ เนื้อหาของข่าว
- ✚ ภาพประกอบข่าว
- ✚ คอลัมน์ประจำ

หลักการอ่านหนังสือพิมพ์

- ✓ ต้องรู้จักองค์ประกอบ ประเภท และรูปแบบของหนังสือพิมพ์นั้น ๆ
- ✓ ต้องอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์
- ✓ เมื่ออ่านข่าวต่าง ๆ แล้วควรมีการนำเนื้อหาที่ปรากฏในข่าวนั้นมาถกเถียงแลกเปลี่ยนระหว่างกัน

ประโยชน์ของหนังสือพิมพ์

- ✓ ให้ข่าวสารและเรื่องราวที่เป็นปัจจุบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ✓ ทำหน้าที่เป็นตัวกลางหรือสื่อกลางแห่งความเข้าใจอันดีระหว่างกลุ่มทุกชนชั้น
- ✓ เป็นประโยชน์ทางการศึกษา
- ✓ เป็นส่วนหนึ่งของการพักผ่อนหย่อนใจ

การอ่านสารคดี

สารคดี หมายถึง งานเขียนร้อยแก้วที่ให้ความรู้
ข้อเท็จจริง ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับบุคคลหรือเหตุการณ์ที่
เป็นจริง

สารคดี ตรงกันข้ามกับบันเทิงคดี เพราะสารคดีนั้น
เป็นเรื่องจริง ที่แสดงความถูกต้อง และมุ่งให้ความรู้แก่
ผู้อ่านเป็นสำคัญ ส่วนบันเทิงคดีอาจเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นก็ได้

สารคดีมีหลายประเภท ที่สำคัญได้แก่

- ✓ สารคดีชีวประวัติและอัตชีวประวัติ
- ✓ สารคดีท่องเที่ยว
- ✓ สารคดีวิชาการ
- ✓ สารคดีเบื้องหลังข่าว
- ✓ จดหมายเหตุ

หลักการอ่านหนังสือสารคดี

- ✓ รูปแบบของสารคดี เป็นสารคดีประเภทใด
- ✓ เนื้อหาสาระ กล่าวถึงสิ่งใด
- ✓ กลวิธีการนำเสนอเรื่อง เสนออย่างไร มีการลำดับเนื้อเรื่องอย่างไร
- ✓ การใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่
- ✓ สารคดีเรื่องนั้นให้ความรู้มากน้อยเพียงใด

การอ่านนวนิยาย

คำว่า “นวนิยาย” เป็นคำที่ประกอบด้วย 2 คำ
รวมกัน คือคำว่า “นว (อ่านว่า นะ-วะ)” ที่มี
ความหมายว่า “ใหม่” และคำว่า นิยาย ที่แปลว่า
เรื่องเล่า ดังนั้น นวนิยายจึงหมายถึง “นิยายแนว
ใหม่” หรือ “การเล่าเรื่องแนวใหม่”

องค์ประกอบของนวนิยาย

- ✓ โครงเรื่อง
- ✓ ตัวละคร
- ✓ บทสนทนา
- ✓ เวลาและสถานที่ / ฉาก
- ✓ ทำนองการแต่ง
- ✓ ทักษะหรือโลกทัศน์ของผู้แต่ง

การอ่านเรื่องสั้น

หมายถึง วรรณกรรมที่เล่าเรื่องราวสั้นเป็นร้อย
แก้วที่มีขนาดไม่ยาวนานนัก และตัวละครนั้นต้องต่อสู้
กับเหตุการณ์หรือความยุ่งยากจนบรรลุผลอย่างใด
อย่างหนึ่ง

ลักษณะของเรื่องสั้น

- ✓ มีความสมบูรณ์ในตัวเอง
- ✓ มีความเป็นเอกภาพ
- ✓ ต้องมีแนวเรื่องเพียงแนวเดียว
- ✓ จุดเริ่มความสนใจของผู้อ่านต้องเป็นจุดเดียว
- ✓ ตัวละครมีจำกัด

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

✓ โครงเรื่อง

✓ ตัวละคร

✓ บทสนทนา

✓ ฉาก

หลักการอ่านและวิจารณ์เรื่องสั้น

- ✓ พิจารณาชื่อเรื่องและเนื้อเรื่อง
- ✓ พิจารณารูปแบบการเขียน
- ✓ วิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้น
- ✓ พิจารณาสารัตถะหรือแก่นของเรื่องว่าเป็นอย่างไร
- ✓ นำเสียงของผู้แต่ง

ศิลาจารึกสุโขทัยหลักที่ ๑

แบบฝึกหัด

การอ่านภาษาไทย

แบบฝึกหัด ชุดที่ 1

อ่านออกเสียง “ร” เทียบกับ “ล”

ริน	→	ลีน	รางวัล	→	ล่าวาง
รับ	→	ลับ	วีรธ	→	ลีสธ
เรื้อย	→	เลื้อย	รอยเท้า	→	ลรอยเท้า
รด	→	ลด	รากไม้	→	ลากไม้
รำน้ำ	→	ลำนน้ำ			

แบบฝึกหัด ชุดที่ 2

อ่านออกเสียง “ร” เป็นคู่ ๆ

รวนเร

เรียกร้อง

รุ่งโรจน์

ร้องรอย

รุกราน

จ้าวราน

เรื่องราว

ร่างรัก

รื่นรมย์

รอรับ

รอบรู้

ราบเรียบ

โรยรา

รวดเร็ว

รุ่งรัง

รอนแรม

รับรอง

เรือรบ

ร้องเรียน

รับรู้

เรือนร่าง

รักเร่

รุ่งรัง

ร่างโรย

แบบฝึกหัด ชุดที่ 3

อ่านออกเสียง “ล” เป็นคู่

หลักแหล่ง

หลากหลาย

ล่อแหลม

ลามลอบ

ล้ำเลิศ

ล่อลวง

ลวดลาย

ลุ่ลวง

ลิบลับ

ลักลอบ

ลัดเลาะ

ลวนลาม

หลงใหล

หลุกหลิก

หลายเหลี่ยม

ล้มละลาย

หลุดลอย

แหกกลาญ

หลานหลวง

โลเล

หลักแหลม

ลับไหล

ลื้อเล่น

ลูกสน

แบบฝึกหัด ชุดที่ 4

อ่านออกเสียง “ร” กับ “ล” คู่กัน

หลายเรื่อง

รุ่มลุ่ม

ลอบรัก

ลมแรง

ลอดรัว

ร้องลำน่า

ล่องเรือ

เร้นลับ

น้ำร้อนลวก

เรียนลัด

เลิกรบ

ลางร้าย

ลูกรัก

หลากรส

ล้างรูป

โรงเหล้า

ร้อยล้น

รายลุ่ม

โรงเลื่อย

ลูกเรือ

หลงรัก

เหล้าร้าย

ราบลุ่ม

รีบลัด

เล่มแรก

รัวไหล

แบบฝึกหัด ชุดที่ 5

อ่านออกเสียงจากบทร้อยกรองที่ใช้ “ร” และ “ล”

ถวิลถึง

เรือนไทย

ริมไร้วาง

ชดช้อยวาง

ระหว่างไม้

ใกล้เชิงเขา

ร่มมะค่า

คูแม่

ช่วยแรงา

ช่อกระเช้า

สีดา

ระย้าบาน

ลอดเนินรอบ

บริเวณ

เป็นทางน้ำ

ใสเย็นน้ำ

ชื่นใจ

ริไหลผ่าน

เขาะเชิงกรวด

ล้อมเกาะ

เลาะแก่งธาร

แล้วตกชาน

กระเซ็นชั้น

เป็นควันฟอง

เรื่องเงาหน้า

กระเพื่อมแพรว

โค้งตะวัน

ผีเสื้อทอง

ลมประเลง

ไกวชิงช้า

เพลงไม้ซอ

ฝนดอกไม้

พริ้มพราย

ระบำ

จะพานรุ่ม

แมลงทับ

รื้อร้าย

เถาวัลย์

อ้อออก

พรุพราง

บนใบแก้ว

รำฉลอง

รุ่งละออง

บินจับไว

จากชายป่า

กระชั้นไหว

พลอดพิไร

ลงกลางดิน

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

แบบฝึกหัด ชุดที่ 6

อ่านออกเสียงควบกล้ำ

คลุกคลี

พลาดหวัง

ปลุกปล้ำ

กราบกราน

ควักไว้

เช่าแฟลต

ครองครอง

กลั่นกรอง

พระเครื่อง

ขลาดเขลา

ครวญคราง

ขลุกขลิก

คว้นไฟ

ปราบปราม

ชนะฟลุค

ครบครัน

เกรงกลัว

ปลดโปรง

คลาคล้ำ

โคลงเคลง

ตีกรับ

ตรากตรำ

กรุงไกร

กว้างขวาง

ครอบครอง

คลาดเคลื่อน

บลูยีนส์

แบบฝึกหัด ชุดที่ 7

อ่านออกเสียงจากบทร้อยกรองที่ใช้คำควบกล้ำ

นกหางปีก / บินกลาง / หว่างม่านฟ้า

มันบินปราด / ปาดหน้า / อีกาหนี

นกกะปูด / ปรูดลา / พนาลี

บินพุ่งก่อน / พุ่งนี้ / ลัดลีไกล

นกยางเกาะ / คั่นนา / อยู่มากครัน

เคียงคู่กัน / มันเคล้าอยู่ / เป็นคู่ใหญ่

นกคาคบ / ครอบคู่ / จูจีไป

ภาพตริงตา / ตริงใจ / ให้ชื่นชม

แต่ถึงคราว / พรากัน / พลันใจหาย

ค่อยเคลื่อนกาย / ทรายไป / ให้ชื่นชม

ต้องทนทุกข์ / ตรากตรำ / ช้ำระบม

เหมือนตกตม / ตมอยู่ / ไม่รู้วาย